bid kohkuma ja wärrisema. Ja se heäl
itto pennikoorma kuulda olnud, ja
edda kaugelt kuulsid, arwasid et
werriseminne piddi olle-
närrast ollid keik need
need risti rahwa
tuhha sees,
Siis
ga

mal weel sel aastal meie sõa weäle tei
ja mis suurt woimust Ta essimesse
mal leikusse kuul meil ueste annud, agge
et se jut wägga pikkaks wänniks ja jääks,
siis pean ma sedda puhko siin sedda lõp-
petama, süddamest sowides et keik kes sed-
da loewad, Jummala teud sest tunda saak-
sid ja wottaksid tedda se eest süddamest
kita ja keigest wäest palluda et ta meidka
eddespiddi ni armolikkult tahhaks aida-
ta, ja kui ta omma au rahwa sees on ül-
les näitnud armsa rahho jälle anda.

Waggade Jummala lastemällestus sanna sel uel aastal olgo se:

Se Tal, mis on ärratappetud, se on
wäärt et ta wõttab wägge, ja rikkust, ja
tarkust ja rammo ja aaustust ja au ja ki-
tust. Joan. ilmutam. 5, 12. s.

Oh Issand Jummal so wäggi näikse
mo sees mitto kord õige pissut ollewad,
ja